

367L0227

14.4.67

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

1301/67

ENSIMMÄINEN NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967,

jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta

(67/227/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen päätavoitteena on talousliiton yhteydessä perustaa yhteismarkkinat, joilla käydään tervettä kilpailua ja jotka ominaisuuksiltaan vastaavat sisämarkkinoita,

tämän tavoitteen toteuttaminen edellyttää, että sitä ennen jäsenvaltioissa sovelletaan liikevaihtoverolainsäädäntöä, joka ei vääristä kilpailun edellytyksiä eikä vaikeuta tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta yhteismarkkinoilla,

nykyisin voimassa olevat lainsäädännöt eivät täytä edellä mainittuja vaatimuksia; näin ollen on yhteismarkkinoiden edun mukaista yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädäntö tavoitteena poistaa mahdollisimman paljon tekijöitä, jotka ovat omiaan vääristämään kilpailun edellytyksiä kansallisella tai yhteisön tasolla, ja mahdollistaen myöhemmin maahantuonnin verollisuuden ja viennin verottomuuden lakkauttamisen jäsenvaltioiden välisessä kaupassa,

tehdyt selvitykset ovat osoittaneet, että yhdenmukaistamisen on johdettava kasautuvien monivaiheisten verojen järjestelmien poistamiseen ja yhteisen arvonlisäverojärjestelmän käyttöönottoon kaikissa jäsenvaltioissa,

arvonlisäverojärjestelmällä saavutetaan mahdollisimman yksinkertainen ja tasapuolinen verotus, kun veronkanto toimitetaan mahdollisimman yleisesti ja järjestelmän soveltamisalaan kuuluvat kaikki tuotannon ja jakelun vaiheet sekä palvelujen suoritukset; näin ollen on yhteismarkkinoiden ja jäsenvaltioiden edun mukaista ottaa käyttöön yhteinen järjestelmä, jota sovelletaan myös vähittäiskauppaan,

joissakin jäsenvaltioissa veron soveltaminen vähittäiskauppaan voi kuitenkin johtaa tiettyihin käytännöllisiin ja poliittisiin ongelmiin; tämän johdosta, ja jollei edeltävistä neuvotteluista muuta johdu, jäsenvaltioiden olisi sallittava olla soveltamatta yhteistä järjestelmää pidemmälle kuin tukkukauppavaiheen päättymiseen saakka ja tarvittaessa soveltaa vähittäiskauppavaiheessa tai sitä edeltävässä vaiheessa erillistä täydentävää veroa,

on välttämätöntä edetä vaiheittain, koska liikevaihtoverojen yhdenmukaistaminen johtaa jäsenvaltioiden verorakenteiden merkittäviin muutoksiin ja sillä on tuntuvia budjettitaloudellisia, taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia,

useimmissa jäsenvaltioissa voimassa olevien kasautuvien monivaiheisten verojen järjestelmien korvaamisella yhteisellä arvonlisäverojärjestelmällä on, vaikka verokantoja ja vapautuksia ei yhdenmukaistetakaan samanaikaisesti, saatava aikaan kilpailun tasapuolisuus siten, että kunkin maan alueella samanlaisiin tavaroihin kohdistuu samansuuruinen vero tuotanto- ja jakeluketjun pituudesta riippumatta ja että tavaroiden verorasitus on tiedossa kansainvälisessä kaupassa, jolloin tästä verorasituksesta voidaan suorittaa täsmällinen hyvitys; näin ollen ensimmäisessä vaiheessa olisi määrättävä yhteisen arvonlisäverojärjestelmän käyttöönotosta kaikissa jäsenvaltioissa ilman verokantojen ja vapautusten samanaikaista yhdenmukaistamista, ja

tällä hetkellä ei ole mahdollista ennakoita, miten ja minkä ajan kuluessa liikevaihtoverojen yhdenmukaistamisella voidaan saavuttaa tavoitteeksi asetettu tuonnin verollisuuden ja viennin verottomuuden lakkauttaminen jäsenvaltioiden välisessä kaupassa; näin ollen on suotavaa, että toisesta vaiheesta ja sen edellyttämistä toimenpiteistä määrätään myöhemmin komission neuvostolle tekemien ehdotusten perusteella,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on korvattava nykyiset liikevaihtoverojärjestelmänsä 2 artiklassa määritellyllä yhteisellä arvonlisäverojärjestelmällä.

Kussakin jäsenvaltiossa on annettava tämän korvaamisen toteuttamiseksi tarvittava lainsäädäntö mahdollisimman pian, jotta se voisi tulla voimaan ajankohtana, jonka

jäsenvaltio vahvistaa ottaen huomioon suhdannetilanteen, mutta joka ei saa olla myöhempi kuin 1 päivä tammikuuta 1970.

Tämän lainsäädännön tultua voimaan jäsenvaltio ei saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön liikevaihtoveroon liittyviä vakiohyvityksiä edellyttäviä toimenpiteitä jäsenvaltioiden välisen kaupan maahantuonnissa tai viennissä.

2 artikla

Yhteisen arvonlisäverojärjestelmän periaatteena on soveltaa tavaroihin ja palveluihin yleistä kulutukseen kohdistuvaa veroa, joka on täsmälleen suhteutettu tavaroiden ja palvelujen hintoihin, riippumatta tätä verotusvaihetta edeltävässä tuotannossa ja jakelussa suoritettujen liiketoimien lukumäärästä.

Jokaisesta liiketoimesta on kannettava tavarain tai palvelun hinnan perusteella tähän tavarain tai palveluun sovellettavan verokannan mukaan laskettu arvonlisävero, josta on vähennetty hinnan muodostavista osista välittömästi kannetun arvonlisäveron määrä.

Yhteistä arvonlisäverojärjestelmää sovelletaan vähittäiskauppavaiheen päättymiseen saakka.

Jäsenvaltioiden välisen kaupan tuonnin verollisuuden ja viennin verottomuuden lakkauttamiseen saakka jäsenvaltiot voivat kuitenkin, jollei 5 artiklassa säädetyistä neuvotteluista muuta johdu, rajoittaa yhteisen järjestelmän soveltamisen tukkukauppavaiheen päättymiseen saakka ja tarvittaessa soveltaa vähittäiskauppavaiheessa tai sitä edeltävässä vaiheessa erillistä täydentävää veroa.

3 artikla

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta toisen direktiivin yhteisen arvonlisäverojärjestelmän rakenteesta ja soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

4 artikla

Komissio antaa vuoden 1968 loppuun mennessä neuvoston käsiteltäväksi ja mahdollisuuksien mukaan ennen siirtymäkauden loppua tehtävää päätöstä varten ehdotukset siitä, miten ja minkä ajan kuluessa liikevaihtoverojen yhdenmukaistamisella voidaan saavuttaa tavoitteeksi asetettu jäsenvaltioiden välisen kaupan tuonnin verollisuuden ja viennin verottomuuden lakkauttaminen, taaten samalla verojen tasapuolisuus tavaroiden ja palvelujen alkuperän suhteen.

Tässä yhteydessä olisi erityistä huomiota kiinnitettävä välittömien ja välillisten verojen suhteeseen, joka on erilainen eri jäsenvaltioissa, verojärjestelmien muutosten vaikutuksiin jäsenvaltioiden vero- ja budjettipolitiikkaan sekä vaikutuksiin, joita verojärjestelmillä on yhteisön kilpailun edellytyksiin ja yhteiskunnallisiin olosuhteisiin.

5 artikla

Jos jäsenvaltio aikoo käyttää hyväkseen 2 artiklan viimeisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta, jäsenvaltion on ilmoitettava tästä komissiolle hyvissä ajoin perustamissopimuksen 102 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä huhtikuuta 1967.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. VAN ELSLANDE